

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Teaterloven (lov nr. 408 af 13. juni 1990), jf. lovbe- kendtgørelse nr. 85 af 6. februar 1992, er senest revideret ved lov nr. 1104 af 21. december 1994, der indeholdt en mindre ændring om begrænsning i statens efterregulering af egnsteaterrefusion.

Om behandlingen af lov nr. 408 af 13. juni 1990 henvises til Folketingstidende 1989-90, sp. 3048, 4520, 9764, 10093, till. A sp. 2549, till. B sp. 1289, till. C sp. 787.

Om behandlingen af lov nr. 1104 af 21. december 1994 henvises til Folketingstidende 1994-95, sp. 258, 417, 1439, 1542, till. A sp. 302, till. B side 40 og till. C

Ved revisionen af teaterloven i 1990 blev der indført bestemmelser om statens støtte til egnsteatre, der indebærer, at staten yder delvis refusion af kommuners og amtskommuners udgifter til driften af egnsteatre. Refusionsprocenten beregnes som forholdet mellem statens på finansloven fastsatte bevilling og det samlede offentlige tilskud.

Denne bevillingsstyrede refusionsordning trådte i stedet for en tidligere lovbunden refusionsordning, der blev indført ved lov nr. 211 af 23. maj 1979 med en senere ændring ved lov nr. 292 af 6. juni 1984.

I forbindelse med vedtagelsen i 1990 af de ændrede regler for egnsteaterrefusion blev det besluttet, at der skulle tages initiativ til iværksættelse af en vurdering af egnsteaternes vilkår inden for en periode af 2 år.

I forlængelse heraf nedsatte kulturministeren i 1991 Egnsteaterudvalget med repræsentanter for egnsteaterområdet samt Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark. Udvalget afgav i foråret 1993 en rapport med forskellige forslag til en ny egnsteaterordning. Da der ikke var enighed i udvalget om de fremsatte forslag, fandt ministeriet ikke umiddelbart anledning til at iværksætte et lovinitiativ, men valgte at indlede yderligere sonderinger på området, herunder drøftelser med de kommunale parter.

De gældende bestemmelser om statens egnsteaterrefusion har som konsekvens, at refusionsprocenten

med en fast finanslovbevilling bliver mindre, såfremt de kommunale og amtskommunale aktiviteter øges.

Ikke mindst udviklingen i retning af oprettelse af stadig flere egnsteatre i storbyerne har i de seneste år skabt stigende problemer for staten i relation til fastholdelse af en stabil refusionsprocent. For egnsteatrene og de involverede kommuner og amtskommuner har situationen derfor været præget af uro og stor budgetusikkerhed.

Med indførelsen af en begrænsning i statens efterregulering af egnsteaterrefusionen i medfør af lov nr. 1104 af 21. december 1994 blev der taget skridt til at imødegå den store budgetusikkerhed ved at sikre, at statsrefusion af kommuners og amtskommuners udgifter til egnsteatervirksomhed afholdes over finansloven i det finansår, hvor kommuner og amtskommuner afholder udgifterne.

Et hovedformål med en ændring af det gældende regelsæt om egnsteatre er at få skabt yderligere budget- og planlægningsmæssig stabilitet for teatrene samt kommuner og amtskommuner samtidig med, at det sikres, at der ikke sker en væsentlig forøgelse af de statslige udgifter til området. Da det må konstateres, at der er store forskelle mellem teaterlivet i storbyerne og uden for storbyerne, vil det efter ministeriets opfattelse være hensigtsmæssigt fremover at udskille egnsteatrene i storbykommunerne i en særlig ordning for små storbyteatre, et synspunkt som også Kommunernes Landsforening har tilsluttet sig.

På denne baggrund stilles der nu forslag om at genindføre en ordning med en fast statsrefusion på 50 pct. af kommunale og amtskommunale udgifter til egnsteatre uden for storbykommunerne (København, Frederiksberg, Odense, Århus og Aalborg).

Det sker for at skabe så gode betingelser som muligt for teaterlivet i de egne af landet, hvor det øvrige teaterudbud er begrænset.

Der stilles dog samtidig forslag om, at kommuner/amtskommuner som forudsætning for at modtage statsrefusion skal indgå 4-årige aftaler med det enkelte egnsteater om ydelse af et tilskud til teatret, der skal udgøre et minimumsbeløb, hvis størrelse fastsættes på de årlige finanslove. Som udgangspunkt foreslås fastlagt et minimum for kommuner-